

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Arreglant l'èsser humà

Un científic que vivia preocupat amb els problemes del món estava decidit a trobar els mitjans per alleujar-los. Passava dies al seu laboratori buscant respostes per als seus dubtes.

Un dia, el seu fill de set anys va envair el seu santuari decidit a ajudar-lo a treballar. El científic, nerviós per la interrupció, li va demanar al nen que anés a jugar a una altra banda.

Veient que era impossible fer-lo marxar, el pare va pensar què podia donar-li amb l'objectiu de distreure'l. De sobte, va trobar una revista, amb un mapa del món, justament el que necessitava.

Amb unes tisores va retallar el mapa en diversos trossos i, amb un rotllo de cinta, el va entregar al seu fill dient-li: «Com que t'agraden molt els trencaclosques, et vull donar el món tot esmicolat perquè l'enganxis sense ajuda de ningú.»

Aleshores va calcular que l'infant necessitaria deu dies per compondre el mapa, però no fou així. Passades algunes hores, va sentir la veu del nen que el cridava amb calma.

«Pare, pare, ja l'he acabat. He aconseguit completar-lo!» Al principi, el pare no va creure el nen. Va pensar que era impossible que, a la seva edat, ha-

gués aconseguit recompondre un mapa que mai havia vist abans.

Desconfiat, el científic va alçar el cap de les seves anotacions amb la certe-

sa que veuria el treball propi d'un nen. Per a la seva sorpresa, el mapa estava complet. Tots els bocins havien estat col·locats en el seu lloc corresponent. Com havia estat possible? Com havia estat capaç, el nen? Molt sorprès, el pare va preguntar al seu fill: «Fillet, tu no sabies com era el món, com ho has aconseguit?» «Pare —va respondre el nen—, jo no sabia com era el món però quan vas arrencar el mapa de la revista per retallar-lo, vaig veure que a l'altre costat hi havia la figura d'un home.»

«Per tant, vaig girar els retalls i vaig començar a recompondre l'home, que sí sabia com era. Quan vaig aconseguir arreglar l'home, vaig tornar a girar el full i vaig veure que havia arreglat el món.»

Benvolguts germans, aquesta és la reflexió que avui volia compartir amb vosaltres. Només si som capaços de resoldre els problemes que afecten l'home podem construir entre tots un món millor. Tinguem-ho ben present.

Bon diumenge i que Déu us beneeixi.

ACTUALITAT

Les novetats de l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*

La Delegació diocesana de Pastoral Familiar organitza unes jornades per donar a conèixer les propostes que ofereix el papa Francesc, amb la finalitat d'enfortir el matrimoni i la família i donar resposta a aquells casos que no s'identifiquen amb l'ideal que proposa l'Església.

Les jornades estan adreçades principalment als preveres, diaques, religiosos/es, laics/iques i agents de pastoral familiar, als qui aquesta exhortació demana que acompanyin els esposos en el camí de l'amor amb fidelitat a la vida familiar. Tanmateix, estan obertes a persones i grups que puguin estar interessats a conèixer el contingut de les ponències d'aquestes jornades.

Tindran lloc els dies 10 i 11 de novembre, de 18 a les 21 h, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Hi intervindran: el Dr. Manuel Claret, delegat de Pastoral Familiar; Mons. Vincenzo Paglia, president de la Pontificia Acadèmia per a la Família; el Dr. Antoni Nello, professor de teologia moral a la Facultat de Teologia de Catalunya; el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe emèrit de l'arxidiòcesi de Barcelona; el Dr. Gaspar Mora, professor de teologia moral de la Facultat de Teologia de Catalunya. Clourà les jornades Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Per a més informació: t. 934 538 659.

ENTREVISTA

Ajudar a la integració

FERRAN MORELL BROTD

El Dr. Ferran Morell és fundador i, fins al 2014, cap del Servei de Pneumologia de l'Hospital de la Vall d'Hebron. Des de fa 10 anys pertany al Patronat de l'ACIDH i des de 2015 n'és el president. L'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà és una entitat sense afany de lucre que treballa per a l'atenció a les persones amb intel·ligència límit (IL) i discapacitat intel·lectual lleugera; la seva funció principal és la prestació de serveis per cobrir les seves necessitats a nivell social, laboral i formatiu, i procura millorar la seva qualitat de vida. El 18 de novembre se celebrarà a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona la trobada anual de l'ACIDH, en la qual Federico Mayor Zaragoza parlarà sobre el tema «Educatió per a tots al llarg de tota la vida».

Què necessita aquest col·lectiu?

Sobretot, tenir una formació; així aconseguiran una feina que els permetrà integrar-se a la societat fent una vida normalitzada i, si pot ser, independent i autònoma dels seus pares —que no els deixaran d'ajudar mai, és clar.

Quina és la seva aportació a l'ACIDH?

L'exercici de la professió de metge ens apropa a les persones. Moltes d'elles tenen molts problemes, no només de salut. Per aquest motiu, aquells qui ens dediquem a fer costat als qui pateixen i als més desfavorits tenim un sentiment de compassió que contribueix a ajudar el col·lectiu de persones amb IL de l'ACIDH.

Per què necessita, com a cristià, ajudar aquestes persones?

Quan has estat un privilegiat que no has patit cap desgràcia personal gaire important, i veus que altres persones no han tingut la mateixa sort que tu, entenc que, com a persona humana, seria una incongruència i una insolidaritat no intentar ajudar les persones menys afortunades d'alguns d'aquests col·lectius. El nostre ajut és petit, però ens dona molt de conhort.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La misericòrdia és innovadora

Un grup de professors parlava d'innovació pedagògica, tema recurrent en múltiples fòrums que, des d'iniciatives diverses, donen actualitat i continuïtat, en aquests moments, a la inquietud innovadora que ha caracteritzat l'escola des de fa ja unes quantes dècades. Sostenia un dels presents que «els educadors cristians havien de cercar elements que ajudin a repensar el sentit de l'educació, a fonamentar el discurs pedagògic, també des d'una perspectiva cristiana, amb la finalitat de contribuir a redefinir l'escola del present i del futur. S'ha d'impartir una educació de qualitat. Hem d'estar ben preparats per oferir-la, però nosaltres no podem negligir la qualitat del nostre testimoniatge dels ensenyaments de Jesús».

Són ben certes aquestes afirmacions. Ho és també que enguany els educadors catòlics hem reintroduït amb força una paraula en el diàleg educatiu: misericòrdia. Paraula significativa aquest 2016 —i sempre— de celebració de la Misericòrdia, que ens convida a ajudar a fer créixer persones misericordioses com el Pare. «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36). Fer-ho des

d'una relació educativa propera amb cada alumne, en la qual ens sentim alhora referents d'aquest Jesús del qual sovint parlem, de la seva compassió solidària, de la proximitat discreta o esclatant, de l'acolliment pacificador, de la humilitat encomanadissa, del seu fer-se proper generosament als pobres... confiant que ho descobreixin, que des d'una sincera conversió personal se sentin cridats a seguir-lo. Hem de demanar que la nostra fidelitat al Mestre de tots arrossegui i sigui esperançadora, il·luminadora, serena... que sigui misericordiosa. «Viuu tots units, tingueu els mateixos sentiments, estimeu els germans, sigueu misericordiosos i humils» (1Pe 3,8).

Els educadors cristians som convidats a continuar acollint la misericòrdia amb cor generós i a traspuar-la, a projectar-la en l'acció educativa de cada dia i en la relació amb tots els qui se'ns apropen, afermats en la fe o en actitud de recerca. Som cridats a fer conèixer les obres de misericòrdia de la tradició cristiana, veritable itinerari educatiu que l'Església ens convida a recórrer, a testimoniar com a exercici de l'amor que ens mena al servei generós.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Papa preside el Jubileo de los presos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En una audiència, un grupo de presos entregó al Papa el «Queso del perdón». Lo habían fabricado y lo donaban como signo de la misericordia de Dios en ellos, como signo de que quien ha obrado mal, también puede hacer cosas buenas.

Francisco se ha aproximado repetidamente a los encarcelados. Hoy en la eucaristía celebrará el Jubileo de los presos, en el año de la Misericordia. «La misericordia supera todo muro, toda barrera, y te conduce a buscar siempre el rostro del hombre, de la persona. Y es la misericordia la que cambia el corazón y la vida, que puede regenerar a una persona y permitirle incorpo-

rarse de un modo nuevo en la sociedad», dice Francisco.

Afirma el Papa que él se pregunta «¿por qué él ha caído y no he caído yo? Para mí esto es un misterio que me hace orar y me hace acercarme a los encarcelados».

En la Iglesia todos nos reconocemos pecadores y necesitados de perdón. «Todos tenemos la necesidad de nutrirnos de la misericordia de Dios, porque es de esta fuente que brota nuestra salvación.»

Tengamos en el corazón a los encarcelados y oremos por ellos. Roguemos a la Virgen que ella nos lleve a todos siempre hacia Jesús.

Lectures missa diària i santoral

7. ■ Dilluns (■ Barcelona) (lit. hores: 4a setm.) [Tt 1,1-9 / Sl 23 / Lc 17,1-6]. Sant Pere Poveda i Sant Innocenci de la Immaculada, preveres i companys, màrtirs; sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indo-xina, nat a Xàtiva; beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelita, fund. Carmelites Missioneres i Carmelites Missioneres Teresianes (1860-1861).

8. ■ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / Sl 36 / Lc 17,7-10]. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per «màrtirs coronats»; sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

9. □ Dimecres [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jn 2,13-22]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santorist de Balaguer. Mare de Déu de l'Almudena (Madrid). Sant Teodor, soldat mr. (s. IV).

10. □ Dijous [Flm 7-20 / Sl 145 / Lc 17,20-25]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església. Sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. □ Divendres [2Jn 4-9 / Sl 118 / Lc 17,26-37]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dissabte [3Jn 5-8 / Sl 111 / Lc 18,1-8]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians. Sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ † Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Mt 4,1-2a / Sl 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del segon llibre dels Macabeus

(2Ma 7,1-2.9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'asots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots digué: «¿Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.»

El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.»

Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt». El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpresos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures.

Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*

Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meua defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant, i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina.

Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 20,27-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar.

Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè per a ell tots viuen.»

Lectura del segundo libro de los Macabeos

(2Mac 7,1-2.9-14)

En aquellos días, sucedió que arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la ley.

Uno de ellos habló en nombre de los demás: «¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres.»

El segundo, estando a punto de morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el Rey del universo nos resucitará para una vida eterna.»

Después se burlaron del tercero. Cuando le pidieron que sacara la lengua, lo hizo enseguida y presentó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «Del Cielo las recibí y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios.»

El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos.

Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba a punto de morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se tiene la esperanza de que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida.»

Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor.*

Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 2,16-3,5)

Hermanos: Que el mismo Señor nuestro, Jesucristo, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado y nos ha regalado un consuelo eterno y una esperanza dichosa, consuele vuestros corazones y os dé fuerza para toda clase de palabras y obras buenas.

Por lo demás, hermanos, orad por nosotros, para que la palabra del Señor siga avanzando y sea glorificada, como lo fue entre vosotros, y para que nos veamos libres de la gente perversa y malvada, porque la fe no es de todos.

El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os librá de Maligno. En cuanto a vosotros, estamos seguros en el Señor de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos mandado. Que el Señor dirija vuestros corazones hacia el amor de Dios y la paciencia en Cristo.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 20,27-38) (Versió abreujada)

En aquel tiempo, se acercaron algunos saduceos, los que dicen que no hay resurrección.

Jesús les dijo: «En este mundo los hombres se casan y las mujeres toman esposo, pero los que sean juzgados dignos de tomar parte en el mundo futuro y en la resurrección de entre los muertos no se casarán ni ellas serán dadas en matrimonio. Pues ya no pueden morir, ya que son como ángeles; y son hijos de Dios, porque son hijos de la resurrección. Y que los muertos resucitan, lo indicó el mismo Moisés en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor "Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob". No es Dios de muertos, sino de vivos: porque para él todos están vivos.»

Fills de la resurrecció

ORIOI TUÑÍ, SJ

La pregunta dels saduceus a Jesús sobre la resurrecció ja la tenim en Marc. Els saduceus no creuen en la resurrecció dels morts i fan una pregunta capciosa a Jesús. Lluc no fa gaire cosa més que reproduir el text de Marc perquè l'ensenyament és prou directe i palès. Tanmateix, la versió lucana afegeix quelcom prou significatiu a la resposta de Jesús. Si el traduïm literalment, el text de Lluc, diu: «**No poden morir** perquè són com els àngels: **són fills de Déu puig que són fills de la resurrecció**». Les frases que hem subratllat en negreta les ha afegit Lluc. La formulació «fills de la resurrecció» té un aire semític, com si volgués dir «són ressuscitats». Tanmateix, el paral·lel amb «fills de Déu» sembla suggerir quelcom més. En qualsevol cas, la formulació és sorprenent per dos motius no directament semàntics. Primer perquè sembla que l'argument sobre la resurrecció no té gens en compte la resurrecció de Jesús. Segon, perquè l'expressió «són fills de Déu perquè són fills de la resurrecció» és nova i desconcertant. Tanmateix, el que evoca és l'argumentació de Pau en *1Co 15,42-44*: «Amb la resurrecció dels morts passa una cosa semblant. Se sembla un cos corruptible però en ressuscita un d'incorruptible... És sembrat un cos terrenal i ressuscita un cos espiritual.»

En el cristianisme primitiu, com fa palès el capítol 15 de la 1a carta als Corintis, la resurrecció dels humans està fonamentada en la resurrecció de Jesús. Nosaltres tenim esperança de ressuscitar perquè Crist, primícia de la nova humanitat, ha ressuscitat. És precisament la resurrecció de Jesús el que ens obre a un àmbit nou i desconegut. Un àmbit de plenitud al qual aspirem accedir seguint les petjades de Jesús. La formulació de Lluc, tot i no explicitar l'argumentació cristiana, certament dona peu a l'esperança. És el darrer sentit de l'expressió «Déu de vius» de Marc que Lluc amplia significativament: «perquè tots són vivents gràcies a ell». Tots són fills de la resurrecció.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Diumenge 6 (10.30 h). Presidirà la celebració de l'eucaristia de l'Any Jubilar de la Misericòrdia a la presó de Wad-Ras. **A les 17 h,** presidirà una eucaristia en el 6è aniversari de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família.

Dimarts 8 (13.30 h). Presidirà la reunió del Patronat de la URL.

Dimecres 9 (10.30 h). Presidirà una reunió amb els arxiprestos de l'Arquebisbat de Barcelona, al Seminari Conciliar.

Dijous 10 (10 h). Participarà en la reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Diumenge 13 (13 h). Presidirà la celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Gregori Taumaturg en la festa del seu patró.

Actes

«**La misericòrdia en l'atenció integral a la persona malalta.**» Dissabte 12 de nov. (10 h), celebració de la Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut, a la seu de la delegació de Barcelona (c/ Sant Pau, 101). Organitzada pel grup PROSAC de Professionals Sanitaris Cristians. Es prega confirmació: t. 933 171 597, a/e: psalut@arqbcn.cat. Aportació: 3 €.

XXIX Jornades de la Gent de Mar-2016.

Dimarts 8 de nov. (19-20.30 h), al Museu Marítim de Barcelona (av. de les Drassanes s/n), taula rodona «Convivència interreligiosa i context cultural», amb diversos ponents i moderada per Ricard Rodríguez-Martos, director d'*Stella Maris*. Info: t. 934 420 962.

Jornada commemorativa del centenari de la mort del bisbe Torras i Bages.

Dimecres 9 de novembre (18 h), a la Reial Acadèmia de Bones Lletres (c/ Bisbe Caçador, 3). Presidirà l'acte el Dr. Pere Molas Ribalta, president de la Reial Acadèmia de Bones Lletres. Hi haurà les ponències següents: «Entorn del catalanisme i de la doctrina sociopolítica de Torras i Bages: reflexions i eventuals actualitzacions cent anys després», amb Mn. Ramon Corts i Blay; «Torras i Bages: Església i cristianisme», amb fra Valentí Serra de Manresa; «Els grans temes del volum primer de l'Epistolari de Josep Torras i Bages», amb el Dr. Jaume Medina; «La llengua és lo poble: Torras i Bages i el compromís amb la llengua», amb el Dr. Xavier Baró. Es clourà l'acte amb una taula rodona moderada pel Sr. Josep Miró i Ardèvol, i la participació dels ponents.

CIUTATS + HUMANES. Els dimecres 9, 16 i 23 de novembre (19 h), la Fundació Joan Maragall coorganitza amb quatre entitats catalanes un cicle de conferències/debats sobre les fronteres de la convivència a les ciutats, estructurat en tres eixos: cohesió, sostenibilitat i identitat. **Dia 9:** «Actuals reptes de la cohesió a les ciutats», conduït per Anna Roig. Hi intervindran Carme Trilla i Joan Subirats. **Dia 16:** «La creació de

ACTUALITAT

Cloenda de l'Any de la Misericòrdia

Tal com ha dit el nostre arquebisbe, a l'arxidiòcesi de Barcelona així com a totes les diòcesis del món, clourem l'Any Jubilar de la Misericòrdia en una celebració eucarística a la catedral el diumenge 13 de novembre, a les 19 h. «Aquell dia donarem gràcies a Déu perquè en aquest any de gràcia se'ns ha ofert un temps precíus de misericòrdia i conversió. Cantarem junts el *Magnificat* i així expressarem la nostra joia i acció de gràcies per la misericòrdia de Déu que s'estén de generació en generació i demanarem que Ell continuï infontent-la al món sencer i que ens atorgui el do d'esdevenir *misericosordiosos com el Pare*».

ciutats sostenibles», conduït per Begonya Roman. Hi intervindran Oriol Nel-lo i Salvador Rueda. **Dia 23:** «La construcció de la identitat en l'àmbit urbà», conduït per Josep M. Carbonell. Hi intervindran Antònia Hernández i Andreu Domingo. Al Palau Macaya (pg. St. Joan, 108). Entrada lliure prèvia inscripció a: <https://ciutatshumanes.net/inscripcio/>

Laudato si': Claves para superar la malnutrición infantil en el planeta.

Martes 8 de nov. (18 h), en el Aula Magna de la Facultat de Treball Social de la URL (c/ Santaló, 37). Ponente: Mons. Fernando Chica Arellano, representante pontificio ante la FAO. Presenta: Dr. Josep Maria Simón i Castellví, anterior presidente de la FIAMC. Organiza: Casa de Misericòrdia de Barcelona, con el aval científico de la FIAMC. Se ruega confirmar asistencia a: t. 933 021 692.

Cafè teològic. Diumenge 13 de novembre (19.30 h): «Fàtima 2017, cent anys després. I ara, què?», a càrrec del Dr. Joan Antoni Mateo, rector de Trep i membre de la Sociedad Mariológica Española. A la parròquia Puríssima Concepció (c/ Llúria, 70).

Cursos

«**Les intel·ligències múltiples aplicades a la classe de Religió II.**» Curs organitzat per la Delegació d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona, per a mestres i professors. Dissabtes 12 i 19 de novembre (9.30-14 h), i dimarts 15 i dijous 17 de novembre (17.30-20.30 h). Info: <http://www.ensenyamentbcn.org>

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Arreglando al ser humano

Un científico que vivía preocupado por los problemas del mundo estaba resuelto a encontrar los medios para aminorarlos. Pasaba días en su laboratorio en busca de respuestas para sus dudas.

Cierto día, su hijo de siete años invadió su santuario decidido a ayudarlo a trabajar. El científico, nervioso por la interrupción, le pidió al niño que fuese a jugar a otro lado.

Viendo que era imposible sacarlo, el padre pensó en algo que pudiese darle con el objetivo de distraer su atención. De repente se encontró con una revista, en donde había un ma-

pa del mundo, justo lo que precisaba.

Con unas tijeras recortó el mapa en varios pedazos y junto con un rollo de cinta se lo entregó a su hijo diciendo: «Como te gustan los rompecabezas, te voy a dar el mundo todo roto para que lo repares sin ayuda de nadie.»

Entonces calculó que al pequeño le llevaría diez días componer el mapa, pero no fue así. Pasadas algunas horas, oyó la voz del niño que lo llamaba calmadamente.

«Papá, papá, ya hice todo. ¡Conseguí terminarlo!». Al principio el padre

no creyó al niño. Pensó que era imposible que, a su edad, hubiera conseguido recomponer un mapa que jamás había visto antes. Desconfiado, el científico levantó la vista de sus anotaciones con la certeza de que vería el trabajo digno de un niño.

Para su sorpresa, el mapa estaba completo. Todos los pedazos habían sido colocados en sus debidos lugares. ¿Cómo era posible? ¿Cómo el niño había sido capaz? Asombrado, el padre preguntó a su hijo: «Hijito, tú no sabías cómo era el mundo, ¿cómo lo lograste?» «Papá —respondió el niño—, yo no sabía cómo era

el mundo, pero cuando sacaste el mapa de la revista para recortarlo, vi que del otro lado estaba la figura de un hombre.»

«Así que di vuelta a los recortes y comencé a recomponer al hombre, que sí sabía cómo era. Cuando conseguí arreglar al hombre, di vuelta a la hoja y vi que había arreglado al mundo.»

Estimados hermanos, esta es la reflexión que hoy quería compartir con vosotros. Sólo si somos capaces de resolver los problemas que circundan al hombre podremos construir entre todos un mundo mejor. Tengámoslo en cuenta.

Feliz domingo y que Dios os bendiga a todos.